Serdengeçti

ALLAHA, MİLLETE, VATANA, KOŞANLARIN DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

Serdengeçti Mahkemede

Kötü niyetler, şer kuvvetler Allaha, millete, vatana koşanların yolları üzerine dikilmiş bulunuyorlar. Onların yüzlerine huzurunuzda tükürüyorum !..

Bu Dava, ayıya dayı demiyen adamın davasıdır.

Bir Fakültenin iç yüzü

Israr ve tekrar ediyoruz : Fakülte aynen öyledirl..

3 Mayıs 1944 Nümayişlerini Hazırlıyan Sebebler

Komunistler, kızıl ihtilâlden bahsediyor, Ya Sibirya ya ölüml Deyorlardı !.

Azab Hücrelerinde

Küf kokan, bayılıncıya kadar döğülen insanlar!..

Rusyanın iç yüzü

Zincirlerinden başka bir şeyleri olmıyan insanlar !.

Niçin Evlenmiyorlar !

Kadınlar doğru evlerinize ! ancak bu suretle kadın enflasyonunun önüne geçebiliriz.

Konya ve inkılâplar

Denilebilir ki Konya inkılâba değil, inkılâp Konyaya uymuştur. Övey evlât muamelesi gören Konya dargın ve durgundur.

Gülünç Hakikatlar : Atatürke ait Fıkralar.

" Etrafımı Pu. Pe. sarmasaydı— Eşekler sizmi geldiniz? .. K. Paşa ölmedimi ? — Atatürk ve Köylü — Biz adamı nasıl kaldırırız ! V. S.

YIL 1 **EKİM 1947** **SAYI : 3**

ÜLKÜnet kün tuğ bolgıl kök kurıkan

www.ulkunet.com

Türk Milliyetçiliğinin Dijital Kütüphanesi ve Arşivi | www.ulkunet.com

Teşekkürlerimiz: Davamızı fahri olarak üzerine alan Değerli genç avukatlarımızdan Mustafa Deliveliye ve bize bu yolda yardımlarını esirgemiyen avukat Tevfik : Çipere muhakemelerimiz sırasında bize baş sağlığı dileyen bütün dostlarımıza mektup gönderen okuyucularımıza, kalpleri bizimle beraber olan bütün yurtdaşlarımıza, gerek şahsımız gerek mecmuamız adına teşekkürü bir borç biliriz.

Serdengeçti

Kanlı Balkanlar:

Senelerce evvel M. Akif imparatorluğun Bu vefalı çocuğu:

Geçmişten adam hisse kaparmış ne masal şey !
Beşbin senelik kıssa yarım hisse mi verdi! !
Tarihi tekerrür deye tarif ediyorlar.

Hiç ibret alınsaydı tekerrür mü ederdi?.. deyen Akif, insanların belâlardan, felâketlerden bret almadıklarından şikâyet ediyor. Eserlerinde yakın tarihimizi bütün faciaları zaferleriyle terennüm eden şair Balkanlarımı o zamanki halini kanlı tablolar halinde gözlerimizin önüne seriyor. Akif bu günü Kızıl cellâtlar tarafından doğralıan binlerce on binlerce kardaşlarımızın feryadlarını duysaydı kimbilir nasıl feryad ederdi. Bizde Akifle beraber demir perdeyi indiren bu yirminci asır haydutlarının yüzüne asrın maskeli vicdanına tükürüyoruz.

Gitme ey yolcu, beraber oturup ağlaşalım:
Elemin bir yüreğin kârı deyil paylaşalım!
Ne yapıp yesimi kahreliyeyim bilmem ki ?
öyle dehşetli muhitimde dönen matem ki
Ah! karşımda vatan namına bir kabristan
Yatıyor şimdi.. Nasıl yerlere geçmez insan!
Şu mezarlar ki uzanmış gidiyor, ey yolcu
Nereden başladı yükselmiye bak nerde ucu
Bu ne hicran-ı müebbed, bu ne hüsran-ı mübin

Ezilir ruhu sema, parçalanır kalbi zemin
Azıcık kurcala Toprakları seyret ne çıkar.
Dipçik altında ezilmiş paralanmış kafalar!...
Bereden rengi hüviyetleri uçmuş yüzler
Kimbilir, hangi şenaatla oyulmuş gözler!
«Medeniyet denilen alçaklığa lânetler eder
Gibi yekpare kesilmişde sırıtmış dişler
Süngüden kalbura dönmüş, nice binlerce beden

Nice başlar nice kollarki cüda cisminden
Beşiğinden alınıp parçalanan mahlukat
Sonra namusuna kurban edilen bunca hayat
Benbeyaz saçları katranlara batmış dedeler!
Göksü baltayla kırılmış memesiz valideler

Bakalım yavrusu uğrarmı deyip karnından
Canavarlar gibi şişlerde kızarmış nisvan!
İşte bunlar o felâketzadelerdir ki, düşün
Kurumuş ot gibi dograndı bıçaklarla bütün
Müslümanlıkları biçarelerin öyle büyük
Bir cinayetki: Cezalar ona nisbetle küçük
Ey bu toprakta birer naş-ı perişan bırakıp
Yükselen mevkib-i ervâh! sakın arza bakıp
Sanmayın: şevk-ı şehadetle coşan bir kan var
Bizde leşten daha hissiz, daha kokmuş can var!..

Bakmayın hem tükürün çehre-i murdarımıza
Tükürün belki biraz duygu gelir arımıza.
Tükürün cephe-i lâkaydına şarkın tükürün
Kuşkulansın, görelim gayreti, halkın tükürün
Tükürün milleti alçakca vuran darbelere
Tükürün onlara alkış dağıtan kahbelere,
Tükürün ehli salibin o hayasız yüzüne
Tükürün onların asla güvenilmez sözüne
Medeniyet denilen maskara mahluku görün
Tükürün maskeli vicdanına asrın tükürün
Hele ilanı zamanında şu melun harbin
«Bize efkârı umumiyesi lâzım Garbin,
O da Allahı bırakmakla olur..,, herzesini
Halka iman gibi telkin ile, dinin sesini
Susturan abdalın idrakine bol bol tükürün

M. AKİF

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ'NİN MÜDAFAASI

" Serdengeçti " de neşrettiğimiz " Bir Fakültenin iç yüzü " başlığını taşıyan yazılarımızdan dolayı, evvelâ bu fakülte tarafından tard, sonra'da mahkemeye verildik. Biz bu yazımızla bir vicdan borcunu yerine getirmiş bulunuyoruz. Bir suçlu sıfatıyla, allah ın huzuruna çıkmaktansa C. Savcı ve Yargıçlarının karşısına dikilmeye canı gönülden razi olduk. Müdâfaa vesilesile, Fakülteye, Fakültedeki komünist faaliyetlerine 3 Mayıs 1944 Ankara numayişlerinin iç yüzüne, İstanbul orfi idare komutanlığı emrindeki mutena hücrelere, taputluklara ait, gayet enteresan hayret verici akla, hayale sığmıyan bir çok hakikatları açığa vurduk. Mahkeme safahatı bilhassa çok mühim olan bu duruşmamız ve müdafaamız, gazeteler tarafından lâyıkı veçhile neşredilmediğinden bir çok dostlarımızın ısrarı, okuyucularımızın müracaatı üzerine neşrediyoruz. Bu müdafaa Ankara Biriuci Asliye mahkemesinde kalabalık bir dinleyici kitlesi önünde aynen okunmuştur.

Muhterem Hâkimlerim...

Şu anda kendimi yalnız sizin huzurunuzda değil, her şeyi bilen, gören Kadirimutlak adil bir Allahın huzurunda hissediyorum. Ta küçüklüğümden beri kafama yerleşmiş bir Peygamber sözü vardır. „Ey insan nerede bir kötülük görürsen onu elinle önlemiye çalışacaksın, elinle önliyemezsen dilinle, dilinle de önliyemez isen kalbinle takbih edeceksin!„ Bu mukaddes söz, benim alnıma bir mukadderat çizgisi gibi hak edilmişdi. Söylediklerim, yazdıklarım hakikatın ta kendisidirler. Onlar müdafaa istemiyen çıplak yalın kılınç hakikatlardır. Benim burada yapacağım iş bu hakikat lara tercüman olmakdan ibarettir. Ben bir vasıtayım. Hak ve hakikat olan o dur. Şimdiye kadar vicdanımı kötüye kullanmadım. Bundan böyle de kullanmıyacağım. Size hadiseleri bir fotoğrafmakinası sadakatiyle perde perde, sahne sahne göstereceğim. Seyredeceğiniz manzaralar iç acışı manzaralar değildir. Bazen tiksindirici, bazen azap verici, hüzün verici ve ekseriya düşündürücü olacaktır. Bu sahne, perde perde değişen manzaralar içinde değişmiyen bir şey var: hakikat;

Ben 940 yılında Dil ve Tarih Coğrfya Fakültesinin Felsefe kısmına talebe olarâk kaydolundum. Bu fakülteye diğer birçokları gibi mecbur olarak, naçar kalarak girmedim Bilerek, isteyerek girdim. Burasını diğer yüksek mekteplere, Fakültelere tercih ettim. Çünkü ta öteden beri kitaplara, fikirlere karşı alâkam, her türlü alâkanın üstünde idi. Şimdi tam aradığım yeri bulmuştum. Burada ruhiyat okuyacaktım. İnsanları harekete getiren psikolojik âmilleri, ruhi tezahürleri, insanla insan, insan la cemiyet arasındaki münasebetleri öğrenecektim. İçtimaiyat okuyacaktım. Cemiyetlerin yükseliş ve çöküş sebeplerini, sosyal ceryanları takip edip araştıracaktım Nihayet felsefe tahsil ederek büyük filozofların sistemleri üzerinde duracak, onlardan aldığım ilhamla, ışıkla kültür hayatımızın geçirmekte olduğu buhranları anlıyacak, karanlıkları aydınlatacaktım. Milletime, Vatanıma bu yolda gücü mün yettiği kadar faydalı olmiya çalışacaktım. Ben bu fakülte ye bunun için girdim. Fakat şunu itiraf edevim ki aradığımın hiç birini bulamadım. İnkisarı hayale uğradım. Burada bizlere, genç ruhlara nur ve ilham kaynağı örnek olabilecek alimler, mürşitler yoktu. İlim diye ortaya atılan önlerimize serilen davalar kendi ihtiraslarının davaları idi. Öğretmenlerle öğrenciler arasındaki münasebetler ilmi olmaktan çok uzaktı. Herkes kendisine, âsistanlık, kolay sınıf geçirme, yüksek not verme vaidleriyle taraftar kazanmak istiyor, talebeleri kendi tarafına çekmiye çalışıyordu.

Bütün gayretler bu kazanma, çoğalma ve çoğaltma üzerinde teksif olunuyordu. Gerçi hakikatı gören muallimler yok değildi. Fakat bunların sesleri Bu hahuyu kalabalığın içinde boğuluyor, karşılarında hitap edecek talebe bulamıyorlar, adeta kendi kendileriyle konuşuyorlardı. Herkes işin alay ve kolay tarafında idi. Muallimlerle her türlü yakınlık konuşmalar, buluşmalar hususî gezintiler ve bunların etrafında bir sürü dedikodu... Bazı genç doçentlerin

www.ulkunet.com

asistan arın evlerine teklifsizce devam edenler, onların gözlerine fikrî faaliyetleriyle değil, tuvaletleriyle girmeye çalışanları çok gördük.

(Buradan Fakülteye sit 7 açık sahne çıkarılmıştır.)

Bu ahlâk düşkünlüğünü, bu rezaleti, bir nevi tesadüfe, erkek ve kız talebelerin bir arada bulunuşlarına hamletmek doğru değildir. Bu, türlü ahlâksızlıkları tabiî gören meşru gören onu bozguncu: hasta fikirlerle tahrik ve teşvik eden faaliyetleri nazarı itibara almak lâzımdır.

İlim perdesi arkasında ve şu, kimsenin itiraz edemiyeceği (ilmî) kelimesi altında bu milletin inandığı, dayandığı bütün temeller -tarihî, içtimaî, ahlâkî baltalanıyor, materyalist bir alem görüşü ile insanların bütün hareketlerini cinsî sevki tabiiye bağlıyan sözüm ona - verdikleri psikoloji derslerinde hayvanları insana doğru değil, insanları hayvanlara doğru çekmiye çalışan bir gayret görülüyordu. Bu hayvanca telekkiler deminden beri arzettiğim çirkin, iğrenç hadiselere ilmî temel vazifesini görüyordu. İradeler dayanacağı, kafalar işliyeceği yerde sevkî tabiiler işliyor, rezalet, kepazelik alıp yürüyordu. Sık sık çay-gezi- tetkik gezisi bahaneleriyle bu rezaletler bir kaç kişiye münhasır kalmaktan çıkarılıyor, toptan yapılmıya kalkışılıyor, gezilerde içkinin her türlüsü içiliyor, taşkınlıkları, çığırtkanlıkları caddeler ve parklar almıyordu, bu açık hava eğlencelerinde pek açık pek fena şekilde yakalananlar da olmuştu. Hele Fakültenin o "Ananevî baraj gezilerinde „ - bu tabir aynen kendilerindir. Ve gazeteye de bu şekilde " Yarın Dil ve Tarih Coğrafya fakültesinin Ananevî baraj gezisi var... „ şeklinde ilân veriyorlar. Rezaleti ananeleştirmek saadeti ancak bu fakülteye nasip olmuştur.

Yukarda da işaret ettiğimiz gibi bu türlü hareketler, makul ve meşru temellerini birtakım kozmopolit, hasta psikoloji ve sosyoloji nazariyelerinde buluyordu. Fakültede bulunan ve maalesef çok faal olan bazı profesör ve doçentler âdeta yeni bir din neşredenler ve onu yaymıya çalışan misyonerler gibi bu türlü hareketleri teşvik, tahrik ediyorlardı. Nerede bir ipsiz şuradan buradan atılmış, satılmış diğer yüksek mekteplerde tutunamamış akıl, karekter zügürtleri varsa bunların etrafında toplanıyor fakülteyi idare edenlerden gördükleri müsamaha sayesinde yayılma, birleşme, kuvvetlenme imkânlarını bulmuyorlar, gittikçe memleket ve milletin selâmeti için büyük bir tehlike teşkil ediyorlardı. Burada toplananlar yalnız bu fakülte mensupları değildi, Hasanoğlan köy enstitüsü talebelerinden tutun da bunların her yerden gelen yarları, yarenleri, yanaşmaları vardı. Bu grupun tenkit etmediği, burnunu sokmadığı dilini uzatmadığı yüzüne tükürmediği hiç birşey yoktu.

Her şeyi bilirim iddiasında bulunan bu zavallılar KARL MAXR'ı Marks ENGELS'i Engel yazacak ve okuyacak kadar kendi ideolojilerinin bile yabancısı olan bu zavallılar bu solda sıfırlara göre çanakkale, tahtakale, Atatürk, serhoşun biri, Namık Kemâl, şişirilmiş bir adam, İstiklâl marşı şairi Yobaz, ve istiklâl harbi kahramanları, şahitler budala idi. Bu yersiz yurtsuz vatansız, milliyetsiz kalabalık üstelik kendidilerini bu milletin kurtarıcıları gibi görüyor mevcut müesseselerini, ahlâkî telâkkilerini, kanunlarının hepsine "Kokmuş Burjuva müesseseleri, burjuva ahlâkı, burjuva kanunları" der Amerikan demokrasisi gibi demokrasilere de "Kokmuş burjuva demokrasisi„ derlerdi. Bunlar ceplerinde para olunca kapitalist sistemleri kabul ederler, paraları bitince yaman birer Proleter olurlar aç midelerin türküsünü çağırırlardı. Şehvetleri gıcıklanınca serbest çiftleşme taraftarı olurlar. Biraz rahat ve huzura kavuştular mı evlenecekleri, aile kuracakları gelir ve burjva gençleri gibi (Ölünciye kadar ebediyen seni unutmıyacağım) gibi aşıklarına mektuplar yazarlardı. Ellerine beş on kuruş geçti mi doğru meyhaneye girerler yahut bir yerde toplanarak bu iffetsizler, şerefsizler grupu Stalinin şerefine kadehler kaldırırlar, sonra ayyaş sarhoş sürü halinde caddelere çıkarak asfaltlara burjuva kaldırımı diye, cami divarlarına irtica yuvaları diye işerler güya akıllarınca burjuva cemiyetinden dindarlardan intikam alırlardı.

İşte bunlar hep o mahut ilim ve irfan yuvasının yetiştirmeleridirler.

1944 yılında bozgunculer, tahrikçiler faaliyetlerini büsbütün artırdılar. Yurt ve Dünya adında çıkarmakta oldukları Komonist dergiye bir de Adımlar adını taşıyan ayni hüviyette diğer bir dergi ayak uydurdu. Yurt ve dünyanın başında Pertev-Makalemizde adı geçen adam- bulunuyor müdürlüğünü yaptığı Türkoloji şubesini bu derginin idarehanesi haline getiriyordu. Adımlar dergisinde benim hocalarım bulunan M. Şerif Başoğlu ve Behice Boran tarafından idare ediliyordu. Artık bu suretle bu faaliyetler yalnız Dil ve Tarih Coğrafya fakültesine yalnız Ankaraya münhasır kalmıyor buradan yurdun her tarafına dağılıyor yayılıyordu. Sonradan bu dergiler içişleri Bakanı Sökmensüerin Meclisteki yaptığı beyanattan öğrendik ki eski sicilli komünist Şefik Hüsnü tarafından idare ediliyormuş. Bu mecmualar ve onun etrafında toplananlar bu vatanın ve bu milletin istikbaline ve istiklâline göz diken bütün varlığımızı ilk fırsatta mahvetmek kahretmek istiyen muhteris emperyalist bir devletin ideolojisini yapıyor. Kremlin kafasiyle düşünüyor, Moskova ağzıyla konuşuyordu. Vaziyet cidden tehlikeli idi. Al-

www.ulkunet.com

man erdulari Stalingradı terketmek zorunda kalmış, geriye alınmışlardı. Bu siyasî vaziyetten cesaret alan kızıl yardakçılar işi büsbütün azıttılar. Türkiyede yakında kopacak bir kızıl ihtilâlden bahsetmiye başladılar. Evet yakında ihtilâl olacaktı. Ruslar şimdiden Karsa Samsuna silâh sokmak için teşebbüse geçtiklerini söyliyorlardı. Türkiyenin her şehrinde adamları teşkilâtları vardı. Adeta Moskovanın vereceği Ateş.... emrini bekliyorlardı. S o l c u l a r böyle söyliyorlardı. Bu serseriler bu cesareti nereden alıyorlardı. Böylece nasıl konuşabiliyorlardı acaba bu söylediklerinin aslı varmıydı? yüzbinlerce şehidin kefensiz yattığı şu aziz topraklar bin bir müşkilât içinde mahrumiyetler içinde nice canların yanması nice ocakların sönmesi bahasına kurtarılan şu vatan yabancılara nasıl peşkeş çekilirdi Baştakilerin ve mesul makamların bu işlerden haberleri varmıydı? yoksa onlar da gaflet ve dalâlet içinde mi idiler ? bir gice yine sekiz on arkadaş bir araya toplandık şöyle bir karar verdik: Bütün bu olup bitenleri mesul mevkide bulunanlara bildireceğiz. Tanıdığımız bazı meb'usları bazı idare adamlarını gördük onlarda da aynı endişe vardı bütün müracaatlar bütün gayretler bir noktada birleşiyor bir noktada iflâs ediyordu. Bu nokta KöyEnstitülerine muhtelif okullara ait korkunç haberler alıyorduk, uzağa gitmeğe ne hacet demindenberi sayıp dökmekle bitiremediğim onun oğlunun da bulunduğu Fakultedeki kızıl gurup daha şimdiden Sibiryaya deye bağırıp duruyorlardı. Bizi Sibiryaya süreceklerdi yalnız bizimi? Hemen hemen bütün Anadolu halkını. Çünkü Anadolu halkında ezeli bir Moskof düşmanlığı vardı onu söküp atmak için yegâne çare ya toptan imha yahut toptan sürgündü. Bu kadar insan manvedilmiyeceğine göre sürgün edilecekti. Bu işler için şimdiden Sovyet sefarethanesinde hazırlanmış pilânlar vardı biz vaziyetin yalnız Ankarada böyle olduğunu sanıyorduk Nihal adsızın Orhon dergisinde başvekil Saracoğluna yazdığı mektupdan öğrendik ki İstanbulda da böyle hareketler varmış. Onun üzerine büsbütün sinirlendik. Gündüzleri duyduklarımız, düşündüklerimiz, giceleri korkunç hakikatlara inkılâp ediyordu. Ankara Kalesinde kızıl bayraklar görüyorduk. Millî mücadelenin kara bağrında Ankarada caddelerde Moskoflar dolaşıyor; çekiçler beyinlerimize iniyor oraklar boynumuzu biçiyordu. Duyduklarımız korkunç, gördükleriniz korkunç, gündüzlerimiz ve gecelerimiz korkunçtu.

Tam o sıralarda Hasan Ali Yücelin teşvikile Sabahattin Alinin Nihal Adsız aleyhine dava açtığı haberi yayıldı. Bu davaya Ankarada bakılacaktı. Birkaç gün sonra bu haber teeyyüt etti. davaya başlandı. Bir sabah Ankara sokaklarını Adliye sarayının önünü genç Üniversitelilerin doldurduğu görüldü. Artık bu dava alelâde iki şahıs davası olmakdan çıkmış, milliyetçilerle komunistler mücadelesi halini almıştı. Bu gençler buraya bir emirle gelmemişlerdi. Burada toplanırlar, kendi kendilerinin saflarıydı. Bu topraklar için toprağa düşenlerin çocuklarıydı. Onlar delidenizler gibi köpüren ruhlarında Vatan ve Millet sevgisinden başka hiç bir şey taşımıyorlardı. İş böyle iken; Hal böyle iken vaziyet başlakilere bambaşka bir şekilde gösterildi. Çankaya ile Emniyet müdürlüğü arasında mekik dokuyan Akı kara, karayı ak gösteren bir takım hokkabazlar, d a l k a v u k l a r kendilerine karşı tevcih olunan bu hareketi şefe, devlete, hükûmete karşı bir hareketmiş gibi gösterdiler. Ve bunda muvaffak da oldular, Nutuklar; İsnatlar bir biri arkasından devam etti; Hatta bizlere vatan haini dediler. İstanbula kadar sürdüler. Orada bir hücreye kapattılar. Hani „Ölmeden mezara koydular beni„ diye söylenen bir halk türküsü vardır. işte öyle; ... Diri diri mezara konuyorduk. Orada havadan bile mahrum edildik. Orada bir dilenci gibi 24 saatte bir uzatılan üçyüz gramlık ekmeği sabırsızlıkla bekledik. Bazan günlerce su bilmiyorduk. Aylarca yıkanmadık. Üzerimizdeki gömlek kirden peynir gibi kırılıyordu. Benim bir siyah elbisem vardı. O kadar kirlenmişti ki bana kara tahta vazifesi görüyordu. Üzerine toplu iğnenin ucu ile mısralar yazıyordum. Bize kitap, kâğıt, kalem gazetede vermiyorlardı. Günlerce gazete ve kitap yüzüne hasret gittik. Kazara bir sabunun arkasına yapışarak elimize kadar gelmiş bir gazete parçasını defalarca bir şaheser gibi okuduğumu tekrar tekrar okuduğumu biliyorum. İş bu kadarla da kalmadı. Daha görecekleriniz varmış. Bir gün polis kapımı açtı. Benimle gel dedi, Kapısının üzerinde iki kırmızı hilâl bulunan bir odaya girdik. Orada iki kişi vardı. Beni sorguya çektiler. Verdiğim cevaplar hoşlarına gitmemiş olacak ki polise emrettiler. Götür bunu tahutluğa dediler. Polis beni alıp götürdü. Bir delik açarak buraya gir dedi. Nasıl gireyim, ben buraya nasıl sığardım; dedim, sen girmezsen biz sokarız cevabını aldım. Beni bir çaput gibi bu deliğe soktu. Baktım tepemde güneş gibi büyük büyük anpuller yanıyordu. Divarda zincirler vardı. Terler dökülyordum. Yücelin aşkına ecel terleri.....

Şimdi soruyorum. Adil ve merhametli kanunlar! Hasan Ali Yücel'e dalkavuk dediğim için beni üç buçuk ay hapse ve yüzlerce lira para cezasına mahkûm eden, insan haysiyet ve şerefine en yüksek payeyi veren kanunlar. O zaman siz nerede idiniz; Yanlız bunlar mı? Ben daha neler neler gördüm. Bayılıncaya kadar döğülen insanlar, mahsenlerde çürütülen, küf kokan canlı ceset-

www.ulkunet.com

ler gördüm. Şimdi anlıyorsunuz değilmi ben neden *Serdengeçti* oldum, Onun içindir ki Serdengeçtideki her ses, her sada maröken koltuk, boi harcirah, hususi vagon sahiplerinin rahatını bozmuştur.

O satırlar bir feryattır, bir çığlıktır. Bir milletin ıztırabını haykırıyor.

Nihayet iki buçuk ay sonra uzun araştırmalar, tahkikler; tetkikler neticesinde suçsuz olduğum anlaşıldı. Hakkımca askeri mahkeme tarafından ademi takip kararı verildi. Ankaraya döndüm. Fakat bütün bu bize reva görülenleri kim aradı; kim sordu. İşte sık sık *nutuklarda* mahkemelerde adı geçen 1944 3 Mayıs nümayişlerinin iç yüzü budur. Nümayiş sıralarında vekili Alinin emriyle Fakülte sonsınıfından *tardolunmuştum*. Gelir gelmez Milli Eğitim Bakanlığına bir istida ile müracaat ederek suçsuz olduğumu mezuniyet imtihanlarına girmeme müsaade olunmasını istedim. Vekalet bu istidamı bila sebep reddetti. Bunun üzerine Vekile bizzat çıktım. O da reddetti. Bende kendisinde Mevleviliklen bir şey kalmış o büyük ruhun, büyük aşkın Mevlananın geniş sonsuz müsamahakâr ruhundan bir şey kalmış sanıyordum. Aldanmışımı.. Nihayet Devlet Şûrasına başvurmaktan başka çare *kalmamıştı*.

Nihayet siyaset değişti. Yücelin mevkii sarsıldı. Ve ben de davayı kazandım.

Geçen sene fakülteye tekrar talebe olarak kaydolundum, Yazılı imtihana girecektim. Olmadı. Hafa bazı *Hasan* Ali Yücelin yolunda yürüyen ve gölgesinde yeşeren Komünist hocalar bana müşkilât çıkardılar, giremedim. Eylülde girerim *demiştim*. Hastalandım yine giremedim. Artık iş Hazirana *kalmıştı*. Zaten ekonomiyetsiz iki dersim kalmıştı .. Hazırdım. Kışı memleketimde geçirerek Ankaraya geldim.

Ankaraya gelir gelmez neşriyata şöyle bir göz attım. Cesurane yazılar vardı. Derhal bir dergi çıkarmıya karar verdim. Adı Serdengeçti olacaktı. Serdengeçti bir ruhla bütün kötülüklerin, fahlâkarlıklarını, üzerine dolu dizgin yürüyecektik. Mecmuamızın alnın şöyle bir yazı yazdık. "Allah'a Millete, Vatana koşanların dergisi„ Bu vatanı ve bu milleti karşılıksız, menfaatsiz kara sevdalılar gibi mecnunlar gibi seven asil ve cesur bir ruhla millet dertleri üzerinde durduk. Bu arada "bir fakültenin iç yüzü„ başlıklı bir yazıya da sayfalarımızda yer verdik. Ben bu

BİR DERGİYE CEVAP

Varlık mı yokluk mu artık mı? çokluk mu? yoksa bunlara kafiye düşen bir şey mi? her neyse Panait İstiratinin (Bu adam babası Rum, anası Rumen veledi zinanın biridir. Serseri romancı) - dostunun çıkardığı bir dergi var. O bize *aklınsıra* çatmış! Hemde kaç yerinde. Evvelâ bazan sakal bazan tırnak uzatan, aklından başka her şeyi uzun bir garip var, Güya biz dedelerimizden babalarımızdan bir adım ileri gidememişiz, Eski imişiz! Tesbih çeker takke giyermişiz - Halbuki ben ne takke ne şapka, ne fes giydiğimi hatırlıyorum. Velhasıl " Ölü doğmuşuz! „ ölü doğmuşuz da bu kadar hareket ne yal Bu baylar ileri fikirli imişler. Bereket versin bu türlü gençler azalıyormuş „ ya Sayın yazar "*azalanlar* da ileriye doğru yürüyecek olanların ayaklarına dökülüntüler takılmıyarak yol açılsın deyor „ vah zavallı vahi Meyhane köşelerinde sızıp sızıp caddelere dökülenler şu köşeye bu köşeye kusanlar kendileri mi? biz mi? Evet biz içmiyoruz! kusmuyoruz! Allah deyoruz, vatan deyoruz millet deyoruz! Biz içmeden sarhoş olanlardanız. Rakı şişesinde balık olmak istemiyoruz. Bu dergiden 3 sayfa daha çeviriyoruz. Al bir taş daha! Hemde bir köy enstitüsü talebesi yazmış! Her halde Hasan Alininkilerden Hasan oğlundan olacak ! Bu genç arkadaş gittikçe *miklarları* artan milliyetçi talebelerden şikâyet ediyor. " Hemen hemen kontrol altına alınmadık hiç bir hareketimiz kalmadı. *Nerdeyse* giceleri yatağımızda bile sağa mı sola mı yattığımızı merak edecekler„ deyor Genç dostumuz *merak etmesin*! Milliyetçiler kimsenin işine karışmazlar, ister sağa yatsın! ster sola, isterse yüzün aşağı...

" Tavsiye edecek neşriyatı sorduğumuz zaman herbirini ağzından ve cebinden Ergenekon, kürsat Serdengeçti meşale gibi isimler süratle fırlıyordu.. „ acaba neden çıkmıyor da fırlıyor? bu fırlamalar *nerden çıktı*?.

Ve nihayet 14 cü sayfada hususî şekilde bizim için ayrılmış bir yer! Bu yeri ayıran *arkadaşa* teşekkür *ederim*. "Manevi Emperyalizm„ başlığını taşıyan yazımızı tenkitle başlıyan Anday bey zamane şiiri gibi birbirini tutmıyan bir çok şeyler saymış dökmüş! Bakalım ne demiş! "Bilmem gördünüz mü? Serdengeçti adında bir dergi var - görmiyan mi kaldı yahu - yapraklarına şöyle bir göz gezdirince adamın aklı başından gidiyor-vay canına Bay Anday akıldan bahsediyor, ayol - dam başında saksağan yuva başına kazmayı „ mısraını yazan sizler değilmi idiniz?! Biz, lepside nar isterim; *döşeği* dar isterim, dar döşeğin içinde cilveli yar isterim. Biz bu türlü türkülerin ilk mektep çağındaki çocuklarımıza öğretmenin mahsurlarından bahsettik. Sayın bay „ bu adamlar bu türkülerini beğenmiyorlar yoksa halkımızın yaratma gücünü mü? buyuruyor. Lâfazanlığı görüyormusunuz? Biraz *sonrada* bizim " manevi emperyalizm „ başlıklı kültür istismarcılarına, bu milleti temsil etmek onu *içinden* sessizce *teletmek* istiyenlere karşı yazdığımız makaleye dokunuyor. " O Derginin bir baş yazısı var. Adı manevi *emperyalizm*„ Wendel Wilkie "Tek bir dünya„ adlı kitabında Ankaradan bahsederken " Rus *havyarı* yiyip İngiliz viskisini içerek Amerikan musikisi ile dansettiğiniz o gîceyi unutamıyacağım „ *demiş*.

Başyazar, "Bu manevî emperyalizme bütün varlığımızla karşı koyalım. Ülkeler ve *asırlar* dolusu *eserler* bırakan bir millet

(Arkı Sayfa 14 de)

www.ulkunet.com

mecmuanın izni için birinci şubeye müracaat ettiğim sırada Ankarada bulunan Yüksek tahsil gençleri tarafından Dil, Tarih Coğrafya fakültesi muhasara edilmiş bulunuyordu. Kızıl fesatçılar halâ orada idiler. Gençler bu adamların fakülteden tardolunmasını istemişler, isteklerinde ısrar etmişler ve Ankara Üniversitesi Rektörü Şevket Aziz Kansu göz yaşlarıyle gençlere teminat vermiş. Bunun üzerine tahkikat, takibat başlamış bulunuyor, şurada burada Dil ve Tarih C. Fakültesi hakkında bir sürü sözler söyleniyor, yazılar yazılıyordu. Eski tanıdığım fakülte arkadaşlarımdan biri ile bu mesele üzerinde uzun uzun konuştum.

O bana Fakültenin halâ islâh edilmediğini hatta cinsî ahlâk bakımından daha fena bir duruma düştüğünü söyledi. Ve benim yukarda anlattığım çirkin hadisaleri gölgede bırakacak şeyler anlattı. Eski faciaları hatırlıyarak bir daha düşündüm bir daha ürperdim. Bu fakülte hakkında bildiklerimi, gördüklerimi yazmayı kendime bir vazife, ödenmesi lâzım gelen bir vatan borcu bildim. Herşeyi olduğu gibi gösterdim. Yazdıklarım nokta, nokta virgül virgül maalesef ve maalesef bir hakikattir. Dergimizin birinci sayısında daha ziyade komünist tahrikleri neticesinde fakülteye hakim olan menfî ruhu ahlâkî zaafları gösterdim. Yani, sebeplerden evvel neticelere, ağaçdan evvel meyveler üzerine dikkatı çekmiye çalıştım. Yavaş yavaş ağacın kendisine, köküne beslendiği muhite, toprağa doğru ilerliyordum. Makalenin altına ilâve ettiğim notlarda bu husus apaçık görülecektir. İlk sayımızda müstehçen iç kıcıklayıcı diye vasıflandırılan taraflar doğrudan doğruya vaktiyle neşredilmiş ve bir zamanlar Fakültede okunması salgın bir hastalık haline gelmiş bir romandan alınan parçalardır. İkinci sayıda da asla kimseye hakaret etmiyerek bazı hocalar ve bazı Enstitüler üzerinde durdum. Bütün hususiyetlerini belirttim. Bunların iyi olanlarını öğdüm. Yanlış yola sapanları, şahsî menfaat peşinde koşanları memleket ve millet hayrına tenkit ettim. Hakaret etmek aklımdan bile geçmemiştir. Orada lüks ve fantazi halinde bulunan tek talebeli geniş teşkilâtlı, şu zavallı milletin binlerce parasını yutan Çince, Hintçe vesaire gibi Enstitüler üzerinde ısrarla durdum. Ankarada ev bulamıyan, ardiyelerde bodrumlarda adeta bir menfa hayatı yaşıyan arka sokaklarda rüzgâr estiği zaman yıldızların göründüğü teneke damlı, divarlarında her türlü haşerat dolaşan çayır çimen biten iptidaî barınaklarda yatmak mecburiyetinde kalan çaresiz zevallı arkadaşlarımın dertlerine tercüman oldum. Gayem iyilik yapmak, hakkı, hakikatı elimden geldiği kadar duyurmaktı. Bu yazım üzerine fakülte kendini derliyeceği, toplıyacağı yerde beni sorusuz sua'lsiz tardetti. Dil ve tarih Coğrafya fakültesinin verdiği bu haksız kararı Üniversite talimatnamesinin bana verdiği hakka dayanarak beş gün içinde itiraz ettim. Bu yazıyı ben yazdım. Fakat şu gaye ile, şu maksatla beni anlayın ve beni dinleyin dedim. Fakat anlamadılar; dinlemediler, kusurunu itiraf ediyor diye fakültenin verdiği yersiz kararı en muvafık ve bir muhalif ile tastik ediverdiler. Beni ta küçüklüğümdenberi aşkla heyecanla kendisine çeken muallimlik vazifesinden ebediyyen uzaklaştırdılar, mahrum bıraktılar. Bu adamlar bununla da kalmadılar beni mahkemeye verdiler. İşte huzurunuzdayım. Suçluyum. Çünkü doğruyu söyledim. Çünkü hakikatı haykırdım. Çünkü hemen tamamlamak üzere bulunduğum fakültenin diplomasını istihfaf ederek istikbalimi mahvederek bu yazıları yazdım. Ben vazifemi yaptım. Müsterihim. Huzur içindeyim Ben garip bir adamım. Mukadderse hapiste de yatabilirim. Benim mahkûm olmam, benim hapse girmem mesele değil ben kaikatın kurtulmasını; hakkın adaletin tecellisini istiyorum. Fakültenin muhterem avukatı, müvekkilinin alicenap davranarak tazminat davası açmadığını söylüyor. Zate naçmış olsaydı ne alabilecekti. Neyim vardı. Çok şükür Allahımdan başka hiç bir şeyim ve kimsem yoktur. Alnım hiç bir fesat ocağında kararmamış, eli mhiç bir harama uzanmamıştır. Alınları kara olanlar, elleri harama uzananlar, kötü niyetler, şer kuvvetler kirli ayaklar Allah'a Millete Vatana koşanların yolları üzerine dikilmiş bulunuyorlar. Bunların yüzüne sadece tükürüyorum. İlim ve İrfan yuvası öylemi? Keşki böyle olsaydı da biz de bunları yazmasaydık. Biz "beşikden mezara kadar ilim, bana bir kelime öğretenin ben bin yıl kölesi olurum„ diyenlerin yolundayız. Fakat nerede öyle ilim yuvaları, nerede öyle öğretmenler. Evet daha mektebimi bitirmeden bunları yazdım. Bildiklerim, gördüklerim karşısında isyan ettim. Bir ay dahi sabredemedim. Ben bir ilim ve irfan yuvasını tahkir tezlil etmedim. Rezaletleri rezil ettim. Ben masumum. Suçsuzum. (Her türlü kötülükle mücadele edenler felâha ermişlerdir) Allahın kitabı böyle yazıyor. Kul kitaplarının neler yazdıklarını bilmiyorum. Şayet mukadder ise cezalandırılmam istenecekse tecilimi rica ediyorum... Allah büyük ve adildir. Onun himayesindeyim. (Hisli bir kalabalık tarafından heyecanla nefes nefese takip edilen bu müdâfaa bittiği zaman herkes " berat „ diyordu. Vicdanlarda, kalplerde berat etlik. Kanunlar bizi mahkûm ettiler 6 ay 2 gün hapis 202 lira para cezası . . . . .

Şüphesiz ki mahlûklardan evvel Halik vardı..

Kanunlardan evvel insanlar!

Serdengeçti Mecmuası
Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü Osmam Yüksel

www.ulkunet.com

Komunist Rusyanın İçyüzü : Zincirle-

Modern zamanların en hayret ve dehşet veren olaylarından biri de Sovyet Rusya'da beşer esaretinin yeniden hortlamasıdır.

Hitler bunu eski Roma planı üzerine; müttefiklerini veya dahildeki kabileleri esir etmekle tatbik edegelmişti. Filhakika Stalin ırk üstünlüklerine inanmakla beraber, tarih boyunca görülmemiş bir ölçüde hem kendi vatandaşlarını ve hem de birçok yabancıları esir olarak yaşatmaktadır. Bu gün Sovyetler Birliği dahilindeki mecburi iş imperatorluğunda en az 14 milyon esir vardır.

Bunlar etrafı dikenli tellerle çevrilmiş tahkimatlı çitlerde yaşarlar; geceli gündüzlü, kuvvetli projektörleri, kaçanları kovalamak için yığınlarla köpekleri olan silâhlı nöbetçiler nezaretindedirler. Bu esirlere enselerinde boza pişirircesine en kaba işler yaptırılır: Maden Orman temizlemesi, kereste doğrama, yol ve demir yolları inşaatı, tayyare meydanı yapma, ve fabrika kurma işlerinde çalıştırılırlar. Bunların işleri çok ucuz ve bünyeleri iklime göre değişmez telâkki edilir.

Bu esirler; davar gibi, yük vagonlarında yerden, yere nakledilebilir ve merkez için hiç bir masrafı olmadan istenildiği şekilde kullanılabilirler. Çünki bu Sovyet esirleri; efendileri olan MVD (İçişleri Bakanlığı) na bir hiçe mal olmuşlardır. MVD. ajanları o zavallıları sokaklardan toplamakta veya geceleri yataklarından çıkararak kamplara sevketmektedirler. 14000000 esirin işi « İlk sosyalist devlet » ekonomisi için hakiki bir faktördür. Esir miktarı azaldıkça MVD: mahallî şubelerine mücrim yakalanması için bir kot gönderir.

Bu esaret sistemi; işsizlik meselesini halletmiş olmak maksadıyla totaliter rejimlerin bulduğu bir yığın behaneden başka bir şey değildir. Bugün Sovyetler birliğinde esir olarak çalışan daimî işçilerin miktarı, Amerika Birleşik devletlerinde işsizliğin en sıkıntılı yıllarındaki işsizler miktarından daha fazladır. Kampların bazılarında esirlerin hayat şartları; Taş devrindeki insanların hayat şartlarından daha tahammülfersadır. Meselâ esir olarak çalıştırılan Polonya'lı sabık bir hâkim ifadesinde; yarı çıplak, yalınayak, yarı canlı olarak karlı TUNDRA ya ulaştık, burada uzun bir sırık ve bu sırığın üzerine çakılmış bir tahtadan başka bir şey yok, tahtada; kamp ucu No: 228 kelimeleri aynen yazılı idi. Kepekli undan yapılmış ve pişmemiş bir hamur yedik, geceleyin kazılmış bir yerde ve çamur üzerine atılmış dallar üzerinde yattık, ısınmak için birbirimizle yatmak mecburiyetinde idik .....

Sabahın 4 ünde bir muhafız gelip balta ile bir çan vurur ve herkesi uyandırır, tabiidirki giyinmeğe lüzum yok çünki hiç kimse bu kamplarda soyunmak nedir bilmez; kalkılır ve bir gece evvelinden alınan kepekli hamurun ikinci kısmı yenir. Nihayet saat 5 te ikinci " Haydi iş başı " ihtarı gelir. Esirler; çamurdan, pis ve iğrenç mahlûklar gibi birbiri ardından çıkarak günün işine başlanır. Pis kokuya tahammül edilmiyor, "Bazan adamın biri olduğu yerde kalır ve hasta olduğunu söyler, eğer doktorun muavini, adamın pazusunu muayene ettikten sonra iş yapabileceğini anlarsa esirin yalan söylediğine hükmedilir, ve bu bedbaht adam sille tokat, tekme ve kakmalarla dışarıya; işe sevkedilir.

Her gece hemen hemen bir çok kimseler ölür, sabahları gelen esirlerden bu ölülerin elbiselerini yırtarak çıkarırlar ve ölüyü yerde sürükliyerek etrafı ağaç dalları ve odunlarla kapalı ve içinde bir çok ceset bulunan iptidaî bir mezarlığa götürürler„.

Diğer bir esir de ifadesinde; "Döşemesi olmıyan çadırlarda yaşıyorduk, akşamları işten dönünce çadırlarda dizlerimize kadar çamura batardık. Rutubet ta kemiklerimize kadar işledi. Elbiselerimizle beraber yatar ve hummalı bir adamın uykusu gibi uyuduktan sonra sabahleyin bekçiler köpekleriyle beraber bizi işe başlatmak için gelmeden evvel bu nemli elbiselerimizin bir kısmını kurutmaya muvaffak oluyorduk. Birisi öldüğü zamanı kokuya dayanabildiğimiz kadar cesedini muhafaza eder ve böylece o kimseye verilen tayini alabiliyorduk„ diyor. Bunlar Rusya'daki uzak doğu ve kuzey esir kamplarından masallardır. Elde mevcut delillere dayanarak buna mümasil daha bir çok misaller zikredilebilir. Halen Birleşik Amerika'da bulunan Polanya'lı meşhur bir kadın da bu kamplar hakkında en ince teferruata kadar verdiği yazılı beyanatında; alelâde bir kampta geçen hayat hakkında kendinden evvel izahat vermiş olan diğer kamp arkadaşlarının ifadelerini teyid eder mahiyette izahat vermiştir.

Esirler; Odundan yapılmış uzun barakalarda ve içinde ancak insan boyu kadar olan raflarda uyurlar. Mahpuslar bu çıplak tahtalara evvelâ baş olmak üzere sürünerek girerler ve ayakları sahanlıkta olmak üzere yanyana yatarlar. Ne şilte ne yatak çarşafı ve nede baddaniye vardır. Çalışırken giydikleri neyse aynı şeylerle uyurlar. Tahta kurusu ve bit çoktur bundan mada tarla fareleri de esirlerin üzerinden geçip gitmektedir Yıkanacak su yoktur, ayda verilen bir kova sıcak sudan başka, adam başına hiçbir şey verilmiyor, her barakada bir soba bulundurulur, bu soba etrafındakileri ancak 5 buçuk metre mesafeye kadar ısıtabilir geriye kalanlar birbirlerine sokulmak suretle ısınabilirler.

Sabah 4.40 ta silâhlı muhafızlar gelip esirleri uyandırırlar.

www.ulkunet.com

rinden Başka Bir şeyi Olmıyan insanlar.

Uyuşukluk gösteren olursa tokatlıyarak ve raftan süründürülerek çekilir. Esirlere; ağaçtan yapılmış küçük ve hiç bir zaman yıkanma nedir bilmiyen çanak ve kaşık verilmiştir. Bunları sabahleyin alarak karavanaya giderler orada bir kepce hafif çorba (2) ve birer dilim siyah ekmek alırlar, bu aldıkları ile kahvaltılarını yaparlar, sıraya dizilirler, sayılırlar ve 25 erlik gruplar halinde ve her grubun başında silâhlı bir muhafız bulunmak üzere işe sevkedilirler.

Her sabah işe başlamadan evvel bir muhafız onlara: " İşte ihtar ediyorum sola veya sağa bir adım atarsanız başka ihtara lüzum görmeden vururum „ ihtarında bulunur. Hakikatende yanılan veya yoldan sapan esirleri muhafızlar vururlar ve yol kenarına ölü olarak bırakırlar.

Mahpuslar devamli surette 12 saat çalıştırılırlar, öğlenleri adam başına iki servis kaşığı mısır unu çorbası verilir geceleri tekrar sıraya dizilip sayılırlar ve muhafız gene aynı ihtarı tekrarlar, boylece geriye dönülür. Akşam yemekleri de bir kepçe çorba ve iki servis kaşığı mısır unu peltesinden ibarettir. Herkes yine emekliyerek geceyi geçirmek için yatacakları raflara girer. Verimli iş " kaidesine„ göre verileni yaptıkları taktirde hayatlarını kurtarır) fakat; " kaideyi„ tamamladıkları takdirde zaten cüz'i olan tayınları kesilir.

Çalışmayı reddedenler ve verilen "Norm'un yüzde 30 undan aşağı iş yapanlar asi telâkki edilirler ve bir tecrit kampına hapsedilirler - burası ıssız ve hapishane hücrelerinden müteşekkildir. Reddetme keyfiyeti tekrarlanırsa tatbiki ceza ölümdür -

Diğer bir raporda da " Her zaman iş yapmayı reddedenler vardı bunlar bilhassa Kışın çoğalır „ denmektedir. Bu reddeden tipler artık her şeyi farkedemiyecek kadar harap olmuş kimselerdir onların bir tek arzusu vardır: Tahta kanepelerine kanepelerine uzanıp sakince yatmak ve tedrici olarak göçüp gitmekte olan enerji ve hayatlarının ıztıraplarını mümkün olduğu kadar az duymaktır. Kamp tabiriyle buna kendinden geçme denir.

Her kamp grubunun bir hastanesi vardır. Hepsinde de yatmak için aynı kanepeler bulunur, hepsi de aynı örnek binalardır. Burada gıda biraz daha fazla verilmekte ve ayrıca her hastaya bir de baddaniye verilmektedir. Bazı hastanelerde bulunan doktorun da esir bir kimse olması hastaneyi bir nevi cennet haline koyar, doktorun işi malzeme kıtlığı ile tahdit edilmiştir ve hastayı; kendine verilen yazılı emirlere göre; tedavi etmekten ziyade öldürmekle tavzif edilmiştir. Meselâ: kendisine bir kot verilir ve bu kotda zikredilen miktardan fazla hasta zuhur ederse geri çevrilir.

Nazi kamplarındaki esaret hayatının en yürekler acısı keyfiyeti; aile efradını dağıtmak oluğu imiş, Almanlar bazı hallerde aile ferdlerini grup halinde tutuyorlardı. Halbuki Rusya'da; kitle halindeki sürgünlerde bile karı ve kocaların birbiriyle haberleşme imkânlarından mahrum olacak şekilde dağıtılması umumî bir kaidedir, aynı kaide çocuk ve anneler için de caridir.

Muhtelif yer ve zamana göre; her kamp da hemen aynı kaideler hükûm sürdüğü halde, vahşet dereceleri değişir çünki bilindiği gibi bütün bunlardan esas maksat en az masrafla en çok işi elde etmek ve Diktatörlük düşmanlarını cezalandırarak yoketmektir. Sızacak her hangi bir şefkat duygusu için tetikte olan korkunç bir çok cezalar vardır, öyleki her muhafız Sovyet standardında zulüm yapmadığı takdirde; kendisinin esarete mahkûm olmak tehlikesinde bulunduğunu idrâk etmektedir.

Böyle bir esaret felâketine Sovyet vatandaşlarının seçilmesinin sebebi nedir? Onlar totaliter komünist rejimini sevmediğinden şüphe edilen, tenkit eden veya dik kafalılıkta bulunan kimselerdir.

İşin tuhaf tarafı şu ki ahlâkî cürüm işlemiş olanlar bu esirler arasında en imtiyazlı bir vaziyettedirler - hırsızlar, soyguncular, katiller. İçlerinde en kötü durumda olanlar rejimin, dinî, veya siyasî akidelerine intibak edemiyenlerdir, bunlara " Halk düşmanı „ denir hakikî mücrimler mahpusların ancak yüzde 15 şini teşkil ederler, geriye kalanları yediye ayırabiliriz:

1 — Bytoviks bu, sosyalist hayat tarzına göre dejenerasiyon suçu için kullanılan yeni bir kelimedir. Bu grubu teşkil eden esirler dairede sui'istimal yapan kimselerdir. Devlet mülkiyeti altında olan bir limonata satıcısı bile memur sayılır, bundan dolayı limonata şerbetinin az gelmesi dahi o adamı esir kampına sevketmek için bir sebep olabilir. Meselâ: Umumî bir çiftlikte amelenin yemeğine tuz katmağı unutan bir aşçı kadın " Resmî vazifelerini ifa etmemekten " dolayı mahkûm edilmiştir. Yine böyle bir çiftlikte çalışan bir kimse kasabaya çavdar satmak için gönderildi 26 veya 27 ruble yerine çavdarı 23 rubleye sattığından dolayı " Zayıf satıcılık suçundan dolayı hapsedilmişti.

2 — Kulaklar: Bunlar şahsî teşebbüs sahipleri ve muvaffak olmuş çiftçilerdir. - komşularına nazaran fazla arazi ve davarı olan köylülerdir ki bunlar esir gruplarının en büyüğüdür - nasır belleriyle âdet ve ananeleri zor iş yapmaya tabiatiyle daha müsait olduğundan bu esirler kıymetlidirler de. 30 zuna giren

(Devamı diğer Sayfalarda)

www.ulkunet.com

Niçin Evlenmiyorlar!

Eskiden evine aile yuvasına kutsi duygularla bağlı bulunan Türk hanımı şimdi asri bayan adıyla sokağa Düşmüş, Piyasanın en mebzul en ucuz mallarından biri haline gelmiştir.

Bitmez tükenmez içtimaî dertlerimizden birisi de hiç şüphesiz, kadın olsun, erkek olsun bir çok gençlerimizin evlenmemeleri daha doğrusu evlenememeleri meselesidir. Bilhassa bu acıklı hale münevverler arasında daha çok rastlıyoruz! Niçin evlenmiyorlar, evlenemiyorlar? Bu su'alin cevabı yazımızın mevzuunu teşkil edecektir.

Türkler Müslüman olduktan sonra, bu dinin insan ve cemiyet hayatını her yönden kavrıyan emir ve nehiyleriyle karşılaştılar. İslâm dini cemiyet yapısında aileyi esas alıyor ve bütün içtimaî münasebetleri ona göre tanzim ediyordu. Kur'anı kerim cinsiyete, koca, karı arasındaki münasebetlere, ana ve babaya ita'ati hürmeti emreden ayetlerle dolu dur. Hatta bazı hain, hain değilse gafil Avrupalı yazarlar, insanın bu tabiî ve cinsî arzularını nazarı itibare almıyarak İslâm dinine kadından, kızdan, evlenmeden çok bahsediyor diye. ağır isnatlarda bulunmuşlar, onu materyalizimle itham etmişlerdir. Bu dinin kurucusu Hz. muhammet de bu meseleler üzerinde zaman zaman ısrarla durmuş ümmetine yol gösteren örnek hareketler, kudsî sözler - Hadislerbırakmıştır. "Evleniniz çoğalınız.." Ananıza babanıza hürmet ediniz, onlara üf bile demeyiniz, "Çocuk kokusu cennet kokusudur" Buyurmuşlardır.

Ecdadınız evlenmeyi yalnız cinsî sevki tabi'ilerin zoruyla değil onu bir emir, Allahın emri, Peygamberin sünneti telâkki etmişler, aile yuvasını yalnız beşerî duygularla değil, ilâhî emirlerle kuşatmışlar, kudsîleştirmişlerdir. Hemen hemen bülûğ çağına gelen her genç evlenirdi. Böylece ilk gençliğin, ilk şevkin ve aşkın taşkın hayatiyeti, tam manâsıyla mecrasını bulup genç evlileri her bakımdan tatmin edilmiş bir şekilde birleştirdi. Evlenecek olan gençler asla birbirlerini görmezlerdi oradaki münasebeti görücü denilen kimseler temin ederdi; Görücüler her bakımdan bu işin ehli erbabı idiler. Evlenmelerde muvakkat, gelici geçici hissi aşkî tezahürlara, gençlik icabı cinsî meyillere göre değil, içtimaî seviyelere, mantıkî ve zarurî bir ömür boyunca değişmiyecek olan, iffet, namus, ahlâk gibi yüksek vasıflar göz önünde bulundurulurdu. Hayatında asla hiç bir erkekle münasebette bulunmıyan genç kız maddî manevî bekâretiyle, yarı mahcup, yarı çekingen bir hal ile kocasına teslim olur. Kafasında ve gönlünde başka erkek hayalleri yaşatmazdı. Çünkü bu imkân ona verilmemişti. Erkek olarak yalnız kocasını bilir, kocasını sever kocasına bağlanırdı. Erkek çocuklarda sıkı ve nizamlı ahlâkı esas tutan bir cemiyet içinde yetişirler, onlarda saf bakir olarak evlenirler vatana millete hayırlı evlâtlar yetiştiren aile yuvalarını kurarlardı. İş şimdi tam tersine dönmüştür kapalı ve inzibatlı ruhcu bir ahlâk görüşü ve terbiye sistemi yerine açık, saçık, maddeci, zevkçi bir terbiye sistemi kabul edilmiş, bu görüş bu milletin örflerini, gelenek lerini, ahlâkî telâkkilerini nazarı itibara almadan Avrupadan roman terceme eder gibi terceme edilen kanunlarla kuvvetlendirilmiş, kabul olunmuştur. Ailesine, kocasına, çocuklarına bağlı eski namuslu Türk hanımı,asrî bayan adıyla piyasaya bol bol sürülerek, bugünkü ahlâkî çöküntümüzün belli başlı âmillerinden biri olmuştur. Kadın evinde mi kalmalıdır, yoksa o da erkekler gibi cemiyet hayatına mı atılmalıdır? Bu su'alin cevabını bütün dünyaca tanınmış biyoloji ve fizyoloji alimlerinden Dr. Alexis Carrel ilim ve fikir aleminde bir hadise teşkil eden (BİLİNMİYEN İNSAN) adlı eserinde vermektedir. Büyük âlim diyor ki: (Erkekle kadın arasındaki farklar yalnız tenasül cihazlarının hususî şekillerinden, rahmin mevcudiyetinden. adet görmekten veya terbiye tarzından ileri gelmemektedir. Bunun sebebi çok daha derindir Ve tenasül guddelerinin mahsulü olan şimik maddeler tarafından bütün uzviyetini işba'ına bağlıdır. Feminizim taraflarlarını, iki cinsinde aynı terbiye usulüne göre yetiştirilebileceği, aynı meşguliyetlere, aynı salâhiyet ve mesuliyetlere malik olabileceği fikrine işte bu esaslı hadiseleri bilmemek sevketmistir. Hakikatta kadın erkekten çok daha başkadır: Vücudundaki hücrelerden her bir cinin izlerini taşımaktadır. Uzviye asabî cümlesi de böyledir. Fizyoloji kanunları da yıldızlar alem için kanunları kadar merhametsizdir. Onların yerine insan oğlunun keyif ve arzusunu koymak imkânsızdır. Onları oldukları gibi kabule mecburuz.Kadınlar erkekleri taklide kalkışmıyarak kendi istidatlarının inkişaf ettirmelidirler.Onların medeniyetteki rolü erkeklerin daha yüksektir bilinmiyen insan 127.

„Kadını analıktan alı koymak manasızdır. Delikanlılara verilen entelektüel terbiyeye yaşayış tarzına ideale genç kızları bir tutmamak lâzımdır. Terbiyeciler erkekle dişinin uzvî dimaî ayrılıkların ikisinin de tabiî rollerini göz önünde bulundurmalıdırlar. İki cins arasındaki uzlaştırılmaz başkalıklar vardır. Medenî dünyanın kuruluşunda bunlar dikkata alınak zorundadır.„

www.ulkunet.com

Konya ve inkılâplar

Şair Ünalın " Selçuk Şehnamesinde,, "Eflâtun makarrı ile üç yüz lülesinden sular akan Çeşmesârî semaya serçekmiş iskenderi binalara benziyen on iki burçlu sûru gördüm. Şah Alâüddinin makarrı olan Konya emnü aman içinde idi. Her tarafında akar suları vardı. Orada kaplan huylu Türkler hükmürandı. Üç yüz altmış zaviye, yetmiş hankah yedi ulu cami, üç yuz mescid bulunuyordu. Bunların hepsinin önlerinden âbı-zülâl cereyan ediyordu. „ deye vasfeylediği Konyanın Tarih ve Coğrafya içindeki yeri şairlere hayal ve ilham kaynağı olacak kadar büyük, sonsuzdur. Şehrin ortasında yükselen Alâettin tepesine çıkınız! etrafı şöyle bir seyredinizl Konya büyük şehir camiler kubbeler türbeler ve sonsuz bir yeşillikl. bir zamanlar kaza bayraklarının dalgalandığı bu tepede Selçuk Sultânlarının Sarayından kalan bir parça, yaralı bir arslan heybet ve mehabetiyle bozkıra bakmaktadır. Karşıda yeşil Türbe! Mevlânanın türbesil. ezelî ve ebedî aşkın zaferini göklere ilân ediyor. Alâeddin tepesiyle, yeşil türbe arasındaki yol Cumhuriyetin eseridir. Bu yol geniş bir meydanla başlar, geniş bir meydanla nihayetlenir. Cumhuriyet kendi boyunu göstermek kalabalıklara putlarını alkışlatmak için böyle sathî -Satıh genişlemeleri yapmıştır. Tepenin hemen eteğine düşen meçhul şehit abidesi Türk olmıyan, İslâm olmıyan malûm bir zihniyetin eseridir. Bu donmuş taş parçaları sanki, Atinadan Akropoldan yahut Roma harabelerinden getirilmiş gibi bu toprağa ve bu toprağın insanına yabancıdır. Hak uğruna din uğruna namus ve şeref uğruna can veren Mehmetciği temsilen dikilen bu taşlar hakikatda onun ruhunu, Allahını inkâr etmektedir. Bu çeyrek asır içinde Bütün Türk ülkelerinde ruhçu vahdetci bin dünya görüşünün eserleri, Türk-İslâm eserleri istihfaf edilmiş tir. Bunun yerine çok Allahlı eski Yunan ve Roma Putperestliği ihya edilmiş, Meydanlar Putlarla doldurulmuştur. Bu putlar bu taşlar bize bir şey söylemiyor. İ. Hakkı Baltacıoğlunun dediği gibi,. bizim kabir taşlarımız, bunlardan daha canlı, daha manalıdır. Musolini eski Roma İmparatorluğunu diriltmek hülyasiyia "Anadolu bizim,, diye bağırıyordu. Romanın bu küstah hortlağına bir taraftan süngümüzü gösterirken, diğer taraftan onu tastik ediyor, onun ölmüş medeniyetini yaşatmıya çalışıyorduk. Ankara da Hacı Bayramı Velinin Türbesinin ve camisinin yanında Romalılardan kalma " Ogüst Mabedi,, adını taşıyan bir taş yığını vardır.

Herkesin Hacıbayram olarak bildiği bu yerin adını Halkımızın telâffuz bile edemiyeceği "Ögüst Meydanı" koyalım diye ayak diriyen öküzler dahi görmüştük! Sözüm ona bu muhterem zatlar Milliyetçidirler. Ögüst mabedini Hacıbayram camii, Ekekonu Konya yapmak, için bu Millett, nice canlar feda etmiş nice kanlar dökmüştür. Konyada "Ekekon„ adında C. H. P. bir gazete çıkarır. Bu gazete bizi hâlâ Romaya çekmektedir Hiç bir millet kendi topraklarında, kendini bu kadar inkâr etmemiştir. Yabancı ihtisaslara tarihi haklar hazırlıyan bu gidiş artık durdurulmalıdır. Sapanlar sapıfanlar, imana gelmeli, ihtida etmelidir. varlığımızı, benliğimizi, Türklüğümüzü korumamın yegâne çaresi budur.

Türk-Müslüman yiğit Konya, senelerin yıkıcı fırtınasına cesaretle göğüs germiş, dipdiri ayaktadır. Hemen denilebilirki Konya, inkılâba deyil, inkılâb Konyaya uymuştur. Keçe şapkalar hafif bir kıvrıntı ile keçe külah haline gelmiştir. Konyanın her kuvvetli varlık gibi kendini saydıran, kabul ettiren, hükmeden bir ruhu vardır.

Bir haftadır Konyadayım: Bu müddet zarfında birçok Konyalı gençler tanıdım. Bu gençler memleketlerini çok seviyorlar. Vatanlarına alelade bir toprağa basar gibi basmıyorlar. yerin üstündekiler kadar, altında yatanları da seviyorlar.

Anadolu bozkırının butemiz bâkir ruhlu münevver gençleri Konyayı bana daha çok sevdirdiler. Onlar nerede bulunduklarını, kimlerin çocukları olduklarını biliyorlar. Mevlânalardan, Sadrettin'i Kunevilerden bahsederken - Hazretî - demeyi unutmıyorlar. Dünyaya kâinata Eyfel kulesinden değil, Yeşil Türbeden bakıyorlar. Ağızlarında içki, istifa' kokmıyor, Allah yolunda Millet yolunda, vatan yolunda mücadele edenlerin safındadırlar. Konya gibi onun yiğit halkı gibi her türlü sonradan görmüşlüğü, iretiliği, zıpcıktılığı lânetliyorlar. Vatanlarına asırlar ve nesiller arkasından gelen bir ruhla bağlıdırlar. Konya bu idealist, temiz çocuklarıyla ne kadar övünse azdır. Millî mücadelenin bu en ağır yükünü çeken Konya övey evlât muamelesi görmektedir. Yalnız seçim sıralarında hatırlanan türlü vaitlerle aldatılan Konya seçimden sonra kendi haline bırakılmaktadır. Bir zamanlar Ehlisalip ordularına kılıçlar sallayan küffarı hâkile yeksan eden Sultanların şehri Büyük Mevlânanın durağı koca Konya bahtın açık olsun.

NOT: Şimdi matbaaya liseli gençler geldi. Ziyaretimize gelen arkadaşlar, idare tarafından sorguya çekilmişler. Biz bu arkadaşlarla bir kardeş gibi konuştuk, tanıştık. Irkcı ve Turancı fikirler yaymıyagelmedik. Sadece Hak ve hakikat yoluna yürüyen dergimizi bastırmıya geldik. Bu temiz vatan sever arkrdaşları sorguya çekenler dergimizi lütfen bir zahmet edip okusunlar. Oradan fikrimizi zikrimizi anlasınlar. Bu isimde yine Dil ve tahrik mahsullerinin başı altından çıktığını biliyoruz. köklü bir milliyetci, yerli bir vatan sever olan Sayın Lise Müdürünün bizi anlıyacağını ümit ederiz.

SERDENGEÇTİ

www.ulkunet.com

Niçin evlenmiyorlar?

(Başı onucu sayfada)

Fikir aleminin en salâhiyetli adamları Doktorlar, Ruhiyatcılar erkekle - kadın arasındaki farkları saya saya bitiremiyorlar. Esasen bizde yapılan inkılâplardan bir çoğu bir heves ve gösteriş eseridir. İhtiyaca zarurete dayanmıyor. Sadece " yaptık! „ "yarattık„ "benzedik!„ "benzettik„ demek, bol bol övünmek nefsini tatmin etmek için.. Kadınlara verilen hürriyet de bunlardan biridir. Bu görüşün yanlışlığını sadece kitaplara, fikirlere dayanarak gösteracek değiliz. İçinde bulunduğumuz cemiyet onun feci manzarası bize bu hususta sayısız deliller vermektedir. Görüyoruz. Düşünüyoruz! Daha 12 13 yaşındaki çocuklarımız, şehvet kıcıklayıcı romanlar okuyarak, hemen her adım başında, kucak kucağa, dudak dudağa sinema, tiyatro reklâmlarını seyrederek çileden çıkıyorlar. Böylece muhitin tahriki ve teşviki ile cinsî duygular, hazlar meyiller vaktından evvel inkişaf ediyor ve genç çocuklarımızı vücut ve ruh bakımından telâfisi kabil olmıyan yıkımlara sürüklüyor. Orta mekteplere devam eden çocuklarımız ders kitaplarından çok, sevişme, birleşme sahneleriyle dolu aşkî romanlar okuyorlar. " Hıçkırıklar „ " Kalp ağrıları „ ellerinden düşmüyor. Sevgililerinin arkasından hıçkırıyorlar. Hatıra defterlerine " Beni annem babam anlamıyor, arkadaşlarmı? onlardan da hayır yok! Onu zaten ilk gördüğümde sevmiştim. Onu hep, onu düşünüyorum. Ruhum ruhunu okşıyor „ Şu satırları 15 yaşında bir gencin hatıra defterinden alıyorum. İşte böyle ailelerden dostlardan arkadaşlardan ümitlerin kesildiği bütün duyguların " O ! „ denilen meçhule doğru yöneltildiği bu anlar gençlerin en tehlikeli anlarıdır. 14—18 yaşları arasındaki bu devre baharlar gibi aşkla hayatla, romatik kayallerle ideal sevgililerle doludur. Kabalı disiplinli, terbiye sistemlerine dayanan idaalist Cemiyetlerde bu yaşlarda bulunan gençler ailenin ve Cemiyetin kıymetlerini zihniyetlerini, idaallerini benimsiyerek bünyeden, gençlikten gelen bu coşkunluklar yıkıcı olmaktan çok yapıcı, yaratıcı olurlar. Halbukî bizim Cemiyetimiz. nizamsız kontrolsuz ve idealsizdir. Gençlik neye bağlanacak, neyi benimseyecek niçin yaşıyacak icabında niçin kimin ve neyin uğruna ölecektir. Etrafımızda örnek insan şahsiyet sahibi kimseler yoktur, varsa zamanın şerrinden korkarak bir köşeye çekilmiş, ya tahammülü tükemiş, söylemiş haykırmış bu suretle ya işinden ya başından olmuştur. Cemiyette ve millet hayatında benimseyecek hiç bir şey olanmıyan genç insan, kendi insiyaklarıyla baş başa kalacak ister istemez etinin bedeninin esiri olacaktır. Zaten cinsi duygu denilen kuvvet, şehvet her insanda luzumu kadar hatta lüzumundan fazla vardır. Bunu teşvik etmeye, kamçılamıya ne lüzum var. Millet için insanlık için zarurî insanlarda pek az olan, ancak terbiye ve telkinle meydana gelebilen iffet, Fazilet, fedakârlık gibi yüksek kıymetleri yaratacak faaliyetler sarfetmeliyiz. Bilmeliyizki çekiştire çekiştire bitiremediğimiz Rusyada bile cinsi hayat bu kadar başı boş bırakılmamış, çıplak kadın resimleri baldır bacak edebiyatı iş verimini, randımanı azaltır düşüncesiyle menedilmiştir. Neşriyatımıza bakınız! Sanat veileri fikir maskesi altında ne rezaletler işleniyor! Sinamalara gidiniz o dudak dudağa gelmeler.... „ Bizede bizede„ deye haykırmalar.. ıslıklar.. ve sonra tranvay tralöybüs otobüs alemleri. Burada yazamıyacağımız söylemiyeceğimiz malum ve mahut, her biri bir devir için bir millet için yüz karası olan şeyler!..

Bir çok gençler pek haklı olarak böyle bir Cemiyet içinde evlenmenin doğru olmadığı fikrindedirler. Sokağın sinamanın masulu olan bir kadından hayır gelmiyeceğini söylüyorlar. Gençler bu iddialarında haklıdırlar. Çünkü evlenenleri görüyorlar. Daha bir kaç gün evvel " ölünciye kadar, ebediyen birbirimizden ayrılmıyacağız sevgilim „ diye mektup yazan sevişen nihayet evlenen sevgililer, aradan bir hafta geçmeden ayrılıyor, doğru mahkemeleri boylıyorlar. Hiç bir zaman nikâh daireleriyle mahkemeler birbirlerine bu kadar yaklaşmamışlardır. Aralarındaki mesafe bir adımdır veher genç evliler bu adımı tereddütsüz atıyor. Kanunlar karı ile kocayı yekdiğerine sım sıkı bağladığı halde, boşanmalar eskisine nazaran mukayese edilemiyecek kadar çoktur. Halbuki eskiden bir erkek „ Şart olsun " deyince karısını boşayabilirdi. Fakat bu lafzî manâda bir şeydir. Her erkek ağzına, karısına sahipti. Onlar kanunu içlerinde kalplerinde yaşayor yaşatıyorlardı. Bu kanun tercüme değil, devşirme değil, kalplerin vicdanlarını kanunu idi. Birbirini görmeden tanımadan evlenen gençler (nikâhta keramet var) sözünün sihriyeti altında ebediyen birleşirlerdi.

Çünki yeni evliler erkek olsun kadın olsun, cemiyetle ve diğer insanlarla sık sık temas etmek imkânını buluyorlar, bilhassa sosyete ve modernlik icabı evleneceklerde iradelerin çözüldüğü sevki tabiilerin işlediği, perdelerin alabildiğine kaldırıldığı bu dans ve sefahat alemlerinde ruhlarda bu türlü hayatın meydana getirdiği değişiklik genç evlileri birbirinden soğutuyor.

Fazla görüş fazla temas, fazla insanlar tek yol üzerinde yürümesi evinde çoluğuyla çocuğuyla meşgul olması lâzımgelen kadını sokağa sosyeteye çekiyor. Bu hali gören gençlerimiz cinsî arzularını da bol bol kolayca tatmin edecek imkânları bulduk-ça neden evlenmiyorlar Yukarıda arzettiğimiz gibi daha doğrusu itimat edemiyor evlenemiyor-

(Ardı S. 13 de)

www.ulkunet.com

Niçin evlenmiyorlar

(Başı S. 12 de)

lar. Buna karşılık bir çok genç kızlarımız kocasız kalıyor. Hayatlarını kazanmak için hayata atılıyorlar, Kızlıklarını, kadınlıklarını unutuyorlar. Kadınla erkek arası acayip bir mahlûk haline geliyorlar. Dairelerin iş yerlerinin ciddiyetini bozuyorlar bu kadınlar evlenmiyorlar. Evlenmek isteselerde artık bunları kimse almıyor. Bilhassa hükümet merkezi bulunan Ankarada bunlardan pek çoktur. Umum müdürlerin, müdürlerin etrafı bu kısa saçlı uzun tırnaklı bayanlarla çevrilmiştir. Diğer taraftan birçok erkeklerimiz işsiz güçsüz boş gezmektedirler. Çünkü yerlerini bayanlar işgal etmis, onlar bu işlere tercihan alınmıştır. Her gün görüp duyduğumuz bu acı hakikatler cemiyet nizamını içten içe kemirmekte, milletin istikbalini tehdit etmektedir. Çünkü kadınların iş hayatına atılmasıyla çoğalan boşanmalar, evlenmelerin azalması nüfus siyasetine aykırı bir harekettir. Gün geçtikçe yaşlı bekârlar çoğalmaktadır.

Bilhassa şehirlerimizde bu hal ciddi surette kendini göstermektedir. İtimatsızlık bağsızlık sefahatlik alıp yürüyor. Uçurumun kenarındayız, gençlerimiz kendilerini vatana millete büyük ülkülere verecek yerde kaldırımlara veriyorlar, ders kitaplarından çok aynaya bakıyorlar. Kız kafesliyorlar kafese koyuyorlar Bütün abiiyetlerini bu sahada kullanıyorlar. Kızları mız daha çocuk denilecek yaşlarda dostlar ediniyorlar. Namuslu edepli eski türk hanımları bir yastıkta kocayan evliler, ağır ve olgun aile reisleri târihe karışmak üzeredir.

Uçurumun kenarındayız namuslu şerefli bir şekilde yaşamak istiyorsak, mes'ul aile yuvaları kurmak istiyorsak her şeyden evvel kadın meselesini ele almak zorundayız. Onları hakiki yerlerine evlerine iade etmeliyiz. Yarının Türkiyesi Türk kadınlarının yetiştirdiği, Namuslu, fedakâr vatan çocuklarının omuzlarında yükselecektir.

OSMAN YÜKSEL

Rusyanın iç yüzü

(Başı Sayıa 9 da)

bu zümreye ait bir çok köylüler milyonlar halinde (Bazan bütün köy) sürgün edilirler. Bu kulaklar öldüğü zaman münhalleri polis ve propagandaya rağmen kendi tarlalarında kalıp çalışmak istiyen kollektif çiftlik azaları doldurur.

3 — " Disiplini bozma " ve " Disiplinsizlik " suçlarından dolayı hüküm giymiş olanlar - Sovyet rejiminde ağır bir suç. Bu suçu; ekseriya işe gelmiyenler işe geç gelenler veya en kötüsü iş saatlerine; yevmiyelere ve iş şartlarına itiraz edenler işlemiş sayılırlar.

4 - 10 Asırlık hüküm sürme plânı ve vaidlerine gaflet göstererek yabancı memlegetlerden Rusya'ya gelen komonist ve işçiler grubu; ekserisi beynelmilel sosyalizmin ana vatanı olan bir yere geldiğini zanneden bu gafiller, muhacir olarak geldikleri ve her yabancıdan şüphe edilen bu yerde, birer mahkûm hayatı geçirmektedirler. Bu gruba hariçte kalmış ve garp "dünyası " Burjuazi kültürünün" tesiri altında kaldığı nazarıyle bakılan veyahutta ecnebi ziyaretçilerle münasebet peyda etmiş olan Ruslar da dahildirler. Meselâ Anuşka isminde bir kızcağız davetli olduğu bir baloda en güzel valsi oynadığı için mükâfat kazanıyor, hazırda bulunan İtalyan konsolosunun hanımı kendisini tebrik ediyor ve aralarında iki üç dakikalık bir konuşma cereyan ediyor.

Ertesi gün kız yakalanarak mecburî iş kamplarına sevkediliyo.

5 — İnatçı papaslar; dinî itikatları dolayısıyle mecburî iş mükellefiyetine tabi'î tutulan kimseler, - ayrı ayrı düşünen entelektüel mahpuslar grubu.

6 — Polonya, Bulgaristan ve peyk devletlerin milyonlarca vatandaşları - bunlardan, harp bitelidenberi yeni bir esir sınıfı vücuda getirildi. Bu grup esirlere de Rus esirlerine yapılan muamele yapılmaktadır.

7 — Rusya'ya dönmüş olan Rus harp esirleri orduda; - Sovyet ordusunun hiç bir ferdi teslim olmamalıdır. Savaşarak ölmelidir „ - düsturu vardır. Bundan dolayı bütün Sovyet ordusuna mensup bu gibi askerler, masum olup olmadıkları hakkında karar verecek bir heyet huzurnna çıkarılırlar. Bunlardan esir kamplarına kitle halinde gönderilenlerin içinde bir çoklarının memleketleri için ne kadar savaştıklarını ispata kâfi delil sayılabilecek yaralılar da vardır. İşte bu esaret dehşetiyledir ki memleketlerine iade edilmek istenen bir çok Rus harp esirleri ana yatanlarına gitmeği asla istememişlerdir.

(Reader Dieges) Mecmuasından;
İngilizceden çeviren : *Zeki Talay*

(Devamı var)

Sen ve Beslemen

Öz Türk olanın has dolaşır kan damarında
Alnında parıldar izi pak dün de, yarın da.

Türkün kanı ahlâkça, karektercede mazbut,
Dünyayı tutan Tanrısı varken yapamaz put.

Tarih onu kaydetmese sen belki de hürdün
Namusu o gün Prutta bataklıklara sürdün.

Sürtük gibi son çareyi bulduında karında,
Piç neslini aldındı o gün Türk çadırında.

Dilberleri soyduna apaçık ar'da, ayıpta;
Süfli geçimin verdi şerikin fikrine gıpta.

Bir bir bize ifşâ ediyor her şeyi masken,
Sen besleye dur, okkala; karnın doyamazken

Bir gün gelecek sahnede sufler susacaktır.
Son günde bütün beslemeler kan kusacaktır.

Nevzat Nazif

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİNİN CEVAPLARI

(Gecikmiştir)

1) Falih Rıfkı Atay-Fataya:

Serdengeçtinin ikinci sayfasındaki bulmacayı biliyorsunuz! Bu bulmacayı "ULUS„ daki bize verdiği cevapla ilk çözen F. R. Atay oldu. „Yedi kapıdan bir kogulmuş" başlığını taşıyan bu yazının bir parçasını aynen alıyoruz. „Bir uğursuz vardır, yalnız bir üniversiteden değil, Türkiyede hiçbir fakülteye alınmamak üzere Türk üniversiteler aleminden atılmıştır O, da bir dergi çıkarır. kızlarımızın okuduğu Ankara fakültelerini affedersiniz burada zikredemiyeceğim bir şeye benzetir. Ve bu hürriyetsiz memlekette dergisi satılıp durmaktadır„ diyor. Biraz altında da " hâlâ *Demokrat sayfalarından* hürriyet! hürriyet! avazeleri yükselmektedir„ Bay ataya göre" Basılan her şeyi hakikat sanan halk bu yalanlara maalesef inanıyor" muş! Sokak, kara kalabalık deye halka tepeden bakan bu mürefeh efendi bilmiyorki halk her basılan yazıyı hakikat sarsaydı, evvelâ kendisinin Ulustaki edebi yalanlarına inanır bu *gazeteyide* bizim gibi kapışa kapışa alırdı. Bu paçavralar. yani Serdedgeçti, millet, Büyük Doğu) binlerce nusha satılıyor diye şikâyet ediyor. Hangi gazetelerin paçavra haline getirildiği, raflara serilmek, paket, kese yapılmak için kullanıldığı *malum*. O *istiyorki* Ulus meydanında yalnız Ulus gazetesi satılsın Bu dergiler kapatılsın! yahut piyasaya çıkarçıkmaz hemen toplatilsın! Ah şu demokrasi olmasa o yapacağını, yaptıracağını biliyal ne yapsınki demokrasi var! Sayın yazar "biz bu *vatanı sokakta bulmadık* bir kaç maceracının elinemi bırakacağız„ diyor. Sen hiç bırakırmısın. Vatanı; o senin sandalyandır. Rahat deşiğindir. Bu vatan sokakta bulmadık Peki ya nerde buldun bay atay! Çeşme beşindami? göbek taşında mı? Hem sonra *sokak vatanı* değilmi? *Vatan* yalnız sandalyamı? meclis koltuğumu? apartman mı? yoksa *kimseye vermediğin gülüşü* bile koklaimak istemediğin bu vatan " Cibali imamının terekesi mi? „ kopan bunca kıymetlere rağmen *Bay atay yine tehdit* etmekten geri kalmıyor. "Kanunlar işliyecektir diyor„ nedense, sayın ustat bu "işleme„ işletme, kelimelerini çok sever, çok kullanır. Çalışma Bakanlığının yanına bir işletme *bakanlığı kurulsa ve* F. Rıfkı Atayı işletme bakanı yapsak nasıl olur acaba! Fena mı? Çalışma Bakanı Bay Balta ile çalışır, işler işletirler.

Makineye verilirken :

„Haksız akıttırılan göz yaşlarının hakkını istiyen„ zavallı!

Serdengeçti şimdi makineye veriliyordu. Hasan Alinin müdafaasını yazıyor dediler. Hemen bir Tasvir aldım. Bay Hasan neler dememiş neleri beni suçlandırdan anonim bir zümremi dememiş, 24 insanı bir kişiyemi irca etmemişi göz yaşlarının hakkı için davamı açmamışı- Zavallı Yücel ! anonim zümre üyelemi? Eğer cesaretin varsa seçim sırasında o meşhur İzmir hadisesini unuttunsa söyle bir *seyahata* çık! yalnız vekilken mi seyahata çıkılır. Hem yine vekil deyilmisin! Millet vekili Hemde *İzmirden!* Türkiyeyi bir dolaşı Köy kahvelerine kadar gir. o Ali isminden harfi tarif gibi bir türlü *ayrılmıyan kelimeleri bir gör* Merakın varsa Bu kelimeleri toplıyarak "Türk Argosu„ adında bir de kitap çıkarırsın. Klâsiklere ithal eder para kazanırsın!

Sonra Yücel efendi ne kerametter bilinmez "hakikat da dinlenen şahitler - koskoca Serdengeçtide dahil 20-25 kişi hepsi bir kişidir; buyurmuş ve bir kişininde adı yok! Biz icabında insanın sıfır alacağını biliyorduk amma 25 kişinin bir kişiye irca edilebileceğine şaştık doğrusu,

Bundan sonra Bay Ali fikirlerini söylüyor. Layıkmışı Ferdiyele, şahsiyete (O) kıymet veriyormuşı Eski Amerika Cumhur Reisi namzetlerinden Wevdul Wilkinin „ Tek bir dünya„ adlı eserinden mudafaa ettiği fikirleri kabul ediyormuşı amma bay Ali bu fikri ondan almamışı Bu sözü doğrudur.Çünkü Ali bey Vilkiden evvel kendini Cumhur *Reisi namzedi* görmüye başlamıştı.Daha sonradagöz yaşları hikâyesine geliyoruz. Mudafaasında anlatıyor. Bir akşam garibliğinde yeğâne mülküm olan evime- apartmanım yok demek istiyor, bizden alacağı namus parasına namuslu bir apartıman yaptırabilir. -aile yuvana gidiyordum. Karşıdan üniversite talebesi olduğunu *tahmin ettiğim* üç genç *bana* yaklaştılar, söydüler „Burada gezeceğine kendini mahkemede neye *mudafaa* etmiyorsun dediler" Burada Hasan Ali Yücel göz yaşlarını tutamamış- sizinde ağlıyacağımız geliyor değilmi?- ağlamışı Bir zamanlar bu gençler bana hürmetle selâm verirlerdi ve selâmı mı beklerdi diye düşunmüşı

Aynı zamanda ehlitarikatdan olan yücelimiz bir şiir okur gibi mahkemede bunları söylemişi ve *Mahkemeye* "haksız yere akıttırılan göz yaşlarının hakkını istiyorum„ demişi. Vah zavallı vah! *Sanki hâkim giyecek* olan kendilmiş gibi ağlayıvermiş Mahkûm edeceğim derken mahkûm olmuşı

Acaba Kahraman Ali Yücel bizler gibi Zindanlara atılsa. taputluklarda 1500 *mumlak* ampullların *altında* zincirlere vurulsa ne yapardıkı! göz yaşı yerine acaba ne *akıtırdı dersiniz!*

Bir Dergiye cevap

(Başı Sayfa 6 da)

temsil edilemez. Bizim yemeklerimizin şöhreti Avrupa sofralarına kadar yayılmış onların romanlarına, edebiyatlarına kadar girmiştir. Neden bir misafiri Türk *gibi ağırlamıyoruz*? Bu aşağılık duygusu nereden geliyor? demişiz. Anday Bey bize sanki meyhanede *İmiş gibi saçma sabah* cevap veriyor„ Yurdumuza gelen yabancıların rakımızı beğendiklerini, sevdiklerini bilirim. Amma pastırmayı ağızlarına koymıyanları bir denemeli.. Yakında Amerikadan Avrupddan ünlü bir kişi yurdumuza gelecek olursa *işkembe çorbasını*, pastırmalı yumurtayı önüne dayamalı, arkasından da buyur demeli çifte telliye„ yuh!.. Bu *sürrealizmi* değil sürkepazaliğide geçtil Demek işkenbe çorbasından, pastırmalı yumurtadan başka Türk yemeği, çifo telliden başka da Türk musikisi yokmuşı vay gafil vay!

www.ulkunet.com

Gülünç Hakikatler...

Dağ başını duman almış:

Gazete ve Dergilerde bir münakaşıdır gidiyor. "Dağ başını duman almış„ şarkısı Cumhuriyet Halk Partisinin malı olabilirmi olamaz mı ?

Doğrusu biz Demokrasi ve Hürriyet kavgasının şarkılara türkülere kadar sirayet edeceğini bilmiyorduk. Memleketin bin bir sefalet içinde süründüğü şu anda böyle şeyleri ciddiye alıp münakaşa edenlerin, muhakkak akıllarından zoru olsa gerek! Fakat mademki ciddiye almışlar bizde bu hususta görüşümüzü bildirelim.

Bize kalırsa bu şarkı Halk Partisinin malı olmalıdır. Çünkü Halk Partisi hele snun içinden bazıları başa geçmiye, başa oturmaya, yazmıya pek meraklıdırlar. Dağın başını da onlar alsın Diyer taraftan Atatürk'ün şu türküyü de çok sevdiğini söylerler.

Asmalarda üzüm
Yosmalarda gözüm
Biraz daha büyüsem
Çapkınlıkta gözüm

Bunu, da azbir deyişiklikle,

Asmalarda üzüm
Yosmalarda gözüm
Biraz daha büyüsem
Sandalya da gözüm

D. Parti benim sesin, Böylece kavga da bitsin .....

Atatürk ve Köylü

Atatürk Trakyada maiyeti ile beraber dolaşıyormuş, yolda çift süren yaşlıca bir köylüye rastlamışlar Atatürk sormuş!., Sen Kemal Paşayı nasıl tanırsın?.. «Köylü» gözümle görmüş gibi biliyorum, ak sakallı nurânî yüzlü karıncayı incitmez, beş vakıt namazını kılar bir zat!.. demiş, Atanın yanındakiler gülmüşler Bildirelim mi demişler Atatürk» varsın öyle bilsin daha iyidir. Köylünün hayalini bozmıyalım demiş! yollarına devam etmişler.

Kuyruk acısıymış!

Bir takım mahlûklar var zaman zaman sesleri kulaklarıma kadar geliyor. Biz gûya Fakülte hakkindaki yazılarımı zı bu fakülteden kovulduğumuz için yazmışız. Kuyruğumuza basmışlar, kuyruğumuz acımış! Bu mahlûklara bildirelim ki: Biz kendileri gibi kuyruklu nesnelerden değiliz Kuyruğumuz yok ki acısın Sonra biz bu yazıyı fakülteyi bitirmeden talebe iken mezun olmıya bir ay kala .. yazdık ve bu yazı üzerine tardolunduk. Herkesin malûmu olan bu hakikatları bir takım kuyruklu kulaklı -Erkekseler muhakkak boynuzları da vardır- mahlûklar tahrif edip duruyorlar Bizi bilen bilir. Biz davamız yolunda Fakülteden, diplomadan deyil, yardan deyil, Serden bile geçenlerdeniz. İt ürüp kervan yürür.

Atatürk Ne demiş:

3 Mayıs 1944 mümayişlerinde Emniyete alınmıstık. Vaktiyla Atatürk'ün yanında hizmet etmiş, sivil polislerden biri anlatmıştı. "Bir gün Atatürk yine o meşhur alemlerden birini yaşıyor yaşatıyordu. Salona büyük bir masa kurulmuştu. Ata hem içiyor hem konuşuyordu, Bir aralık durdu. Etrafındakilere "söyleyin bakalım„ dedi. "Bu millet ben öldükten sonra bana ne diyecek?„ Hazirun sıra ile sorguya çekildi: Kimi dahi kimi münci, kimi önder diyecek„ demişler. Hatta peygambere Allaha kadar yol alanlar olmuş. Atatürk gülmüş.. hayır! hayır!.. demiş.. bu adamın etrafını böyle pu - pe takımı sarmasaydı daha memlekete çok büyük hizmetler yapacaktı!.. Bu söz üzerine etratdan öyle bir alkış kopmuşki Atatürkte Şaşırmış kalmış!

Doğrusu ne bağlılık!

Atatürk Dolma bahçe sarayında hasta yatıyorlar... onun ölümünü dört gözle bekliyen Reiscnmhur olmak sevdasına kapılan bir zıd yanına bir kaç ekâbirde alarak Atayı ziyaret eder. Atatürk bunların geldiğini görünce .Eşekler sizmi geldiniz!.. der. Ziyaretçiler birbirlerini dürtüklüyerek "bizi tanıdı, bizi tanıdı derler Sevinirler !..

Atatürk ve kanun:

Atatürkün ölümünü duyan eski bir hoca hemen sarığı başına geçirerek sokağa fırlar. Polisler adamı tutar karakola götürürler. Hoca hayretle "Ne oluyoruz canım Kemâl Paşa ölmedi mi?„ der.

Atatürk ve R. Galip

Bir mecliste Atatürkle R. Galip münakaşaya tutmuşlar Bir aralık ata, kızar ve R. Galibe Kalk buradan» der. R. Galip «Paşa» Bu masa milletin masasıdır, sen beni kaldıramazsın!» deyince Atatürk öfkelenip kendisi kalkar gider Aradan bir hayli zaman geçtikten sonra barışırlar yine yan yana oturup münakaşaya başlarlar. Masanın etrafında da daha bir çok kimselerde varmış! Atatürk emretmiş! Bana dışardan iki kuvvetli nefer çağırın çağırmışlar! Herkes hayret içinde. Ata neferlere R. Galibi göstererek «Kaldırın bu adamı der kaldırırlar indirin der indirirler Atatürk gülümseyerek R. Galibe gördün mü biz adamı nasıl kaldırırız» demiş.

Muzip

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ

SÖZÜ BİR, ÖZÜ BİR, YÜZÜ BİR, ERKEK DERGİ

Sosyete Kadınları !...

Her kadında çıplaklık, kısa kısa etekler
. . . . . .
Kama gibi sivrilmiş, tırnağının uçları
Sıcak sudur korkusu bozulacak rujları

Senelik ondüleler berberler yaşıyorlar.
Çoktandır şimardılar hududu aşıyorlar.

Yetmişlik bir hanımda saçlarını tarıyor
Bu acüzeler bile delikanlı arıyor.

Onüç yaşında çocuk boyamış dudakları
. . . . . .

Balo günü bol neşe, kız erkek sarılacak
. . . . . .

Tuvaletler Frağı, ağuşuna almışlar
Namus kalmış geride zina zevke dalmışlar

Floryada yüzüyor, kadın erkek karışık !
Sarmaş dolaş olmuşlar, arâbları barışık

Peşinde dolaşıyor bir kızın yedi kişi
Yedi kızı seviyor bir çocuk, budur işi!.

Balonun büfesinde rakı şarap içerler
Nahif, Fraklı beyler birer tane seçerler.

1340 danberi ırz - namus dilde kaldı
Analar kızlarını aşkı tamuya saldı!

Bir kısım, kimse varki kelpi koca yapmışlar
Ne gâvur ne kızılbaş! sabmışlar hep sapmışlar!

Kerhaneyle meyhane ağız ağıza dolu
Onlarda tutturmuşlar böylece yanlış yolu

Minareler hep öksüz okunmuyor ezanlar
Camilerin hepsi boş namaz vakti gezenler.

Doldurmuş sokakları hepsi av arıyorlar
Sokak sokak dolaşıp her yanı tanıyorlar

Fazla söze ne hacet . . . . . .
Lânet sana ey rezil! Ey kepaze sosyete !..

Mehmet Delipoyraz

Yapmayın be Birader !..

Bazı bayilerimiz var! Müteaddit defalar teahütlü, teahütsüz mektuplarla yaptığımız bunca muracaatlara rağmen hâlâ Serdengeçtinin parasını göndermiyorlar. Bu vurdumduymaz arkadaşlar kusura bakmasınlar. Bizim hesapları yine görmezlerse biz onların hesabını görüvereceğiz. Gelecek sayımızda isimlerini aynen ilân edecegiz. Ayıp derler bir şey var yahu! Biz Amerikadan yardım mı görüyoruz yoksa C. H. P. nin kesesinden mi geçiniyoruz! Çok rica ediyoruz. ya parayı ya mecmuaları....

DİKKAT : Serdengeçtinin ikinci sayısı o gün bitmiştir. Terkrar bastırmak istiyoruz.

Sayın bayilerimizden ricamız: Ne kadar istediklerini bildirsinler de ona göre yeniden bastırılalım Birinci sayıyı yeniden bastırdığımız için ondan bir miktar var. İstiyenler adresimize Muracaat etsinler.

Abonelerimize : Abonelerimiz kusurumuza bakmasınlar. Neşriyatımıza muntazaman devam edemiyoruz. Bağzı zaman evsiz! kalıyoruz. Bağzı zaman parasız! Bağzı zaman hürriyetsiz! " 4 , sayımız nerede ne zaman çıkacağı belli değil ! Belkide hapishanede - amma muhakkak çıkacaktır. Allah etmesin biz parasız eve - hapsaneye girersek Serdengeçtiyi arkadaşlarımız devam ettirecek. Serdengeçti her yerde . her zaman emrinize amade bulunacak! Yardımlarınızı bekliyor. Merak etmeyin! " Merkezi hake„ atsalar da yine çıkacağız. . . . . .

Abone şartları

Yıllığı : *300*
Altı aylığı : *150*

— Abone parası yerine pul göndermek istiyenler posta pulu göndersinler—

SAHİBİ ve YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN

Osman Yüksel

Muhabere ve havale adresi

Serdengeçti P. K. 353

Ankara

İDAREHANE : Atıf bey mahallesi Bent deresi Cad. No. 726 7 ANKARA

FİATI : 30

ÜLKÜ BASIMEVİ — KONYA

ÜLKÜnet
kün tuğ bolgıl kök kurıkan

www.ulkunet.com

Türk Milliyetçiliğinin Dijital Kütüphanesi ve Arşivi | www.ulkunet.com